

ČIK-ČAK

List za razvedrilo in zabavo

4.

IZHAJA PO TRIKRAT NA MESEC. NENAROČENIH SLIK
IN ROKOPISOV UREDNIŠTVO NE VRAČA IN NE PRE-
VZEMA ZANJE ODGOVORNOSTI. OGLASI - DOGOVOR.

Oh, le naprej...

...dokler je še veter kej

Pismo

Le trepetaj, saj veš zakaj,
hlnavec v zboru ljudi!
Poglej naprej in ozri se nazaj:
resnice v tvojem srcu ni.

(Po O. Župančiču — Krpan)

Dosledno

Sedež slovanskega sokolstva je po spremembah v Podunavju odslej v Beogradu. Zato smo Sokolu v podporo dovolili, da se sme brez naše pomoči postaviti na — lastne noge. Vseslovanska vzajemnost je tako brezhibno potrjena.

Sodobna koračnica

Morda je res, da v žameti
se komu dobro zdi,
najlaglje pa brez — pameli
dandanes se živi.

Morda je res, da je še kje
poštenja kaj doma;
še bolj je res, da revež je,
kdor v sebi ga ima.

Morda je res, da lakota
ljudi tu, tam mori,
a pravijo, da čaršija
od tega se redi.

Morda je res, da čudeži
po svetu se gode;
še bolj je res, da judeži
pokonci nosijo glave.

Morda je res, da svet je nor,
znorimo z njim še mi!
Zato pokonci, hitro v zbor,
da kdo ne zamudi!

Iz čebelnjaka delovnega ljudstva

Čprav je majhen, mož je vendar bister.
Bil je poslanec in nato večkrat minister;
zdaj proti farizejem z »Delavsko pravico«
bori za svojega spoznanja se resnico,

Mož pa je moder in natanko ve,
da kdor je delal, tudi govoriti sme.
Zato bodri prijatelje brez straž
in pravi, naj slovenski se Tomaž
vsaj nepotrebnih váruje — blamaž.

Miss Europa

Bila Evropa vsa je skrajna carinarna,
nato postala je polagoma kasarna;
kot kaže, kmalu vsa bo arsenal,
potem pa menda — beden hospital.

Cemu razburjaš tetka se Posebna,
kdo ti življenje krati, dokler si potrebnal
Ce pa življenja lučka komu kje ugasne,
ne tebi in ne meni jeza nič ne hasne.

Napis nad vrati

ŠCENE, KI LAJA, NAJVEČKRAT NE GRIZE,
ZATO SE S TE STRANI NI TREBA BATI KRIZE:
GROBAR, KI KONČNO V GROB TE POLOŽI,
PRI TEM NAVADNO MALO GOVORI.

Kljub Binkoštim pri mnogih šel je mimo sv. Duh:
brez luči um, brez žela jim ostal je jezik — suh.

K r p a n.

MORA PIŠE iz Ravtarskih Aten

Lub moj ledjel!

Salaléjnt, kako sm se hitr navadu vsega v tem kraj. Ste misl, de me bâte una rajže kej pagrel zavolj tiste statistike. Pa je jémte, če je čte. Men je tu čist vse glih. Zdej sm kle jèn me prou an pasji d . . k briga, kej se gudi dol v Jeblan. Mègle imate tak zmeraj več kukr pamet, dèža vam pa Buoh tud dost da, zatu de birtam vina na prmanka. Vi ste pa tãjk tič, de voda za vin plačujete. Kar dejte, sej mene nič ne balí.

Agha, kej sm že rajtu pavedat! Takú je, deb' lohk bl buoli kukr je, lohk pa tud slábi. Pastájim: Kutarbánt bi šou čist dobr ka b' financou na bl. Zdej se pa kerkat zamežla: financ mora živt, kutarbántar pa tud; sam drujgh z drujghim se na glihata.

Pa se vse glih narájma kerkat, de je za vse prou. Če na znaje lédje zrihtat, prštima je pa osl.

Tine, ka je sam bel švogh, s je kupu ad anga Jepavca osla za kutarbánt. Osu pa veseu, de je pršu les čez; še zarigat ni teu več na únkrej.

Nič na smem reč, Tine ga je dobr gléjštu, osu nega pa še buoli. Tak sta bla abadvá kuántet. Osu je nosu kutarbánt, Tine pa služu lire jèn dinarje, de že sam ni več veđu, kej bi začeu.

Pa mu una rajže spet nalaži, de sa oslu kar kuásti škripále. Osu naprej, Tine pa lep pačas za nim. Zdej pa na vem: adn je zarigu, al je bil Tine al osu. Adn je pa šlišu. Tu je bl že tam.

Salaléjnt, Tine brž kurajže v hlače, pa nazaj, kukr de b' šla divja jagha za nim. Osu je biu na belj ušájt. Tòjk je pačáku, de je tist, ka ga je prej šlišu, pršu da negha, pol mu je pa pakázu, kejšne kapita ima. Čeprou je bl panoč, se je unum tojk posvetil, deb' biu hmál v nebesa zletu, osu pa s kutarbántom vred lep pačas damu za Tinetam.

Tak je pr nas, de bâte védl. Zatu pa zdej Tine zmerej praj, de ki b' že biu, ka b' sojgha osla na jému.

Jest tud prajm, de b' se mi ádn prlegu. Če ih imate dol v Jeblan kej préveč, mi lohk ánga kar puouslete.

Srebutou Pepe z Báscájgha griča vas pastí prou lep pazdrájt, jest pa lih tojk, kojkr se šika, zatu ka astanem, kamr pridem, skojz in skojz

zmirej

Mora.

Krpélj odgovarja

Bolnik, ki smrtni krč ga vije,
pogostokrat obupno vpíje:
vsak tak bolnik je siromak,
to mu prizna celo »Cik-Cak«.
Vendár v tej zadnji hudi sili
ljudem bolnik se sámó smilí.
Če pa je to le človek domišljivi,
z loparjem jo dobi po glavi:
Nikogar ne boli, če za spomin
razmeče v jezi nekaj svojih slin.

Krpélj.

Zaupna vest

Kakor izvemo iz najbolj zaupnega vira, je uprava velesajma v čim prejela prav ugodne ponudbe Ljubljani iz več podeželskih obza ustanovitev velesajmskih podružnic v dotičnih občinah. Občine so pripravljene dati brezplačno na razpolago potrebna zemljišča in nudijo še več drugih ugodnosti. Zlasti sprejemljive so ponudbe iz občin, kjer večkrat pritisne suša in rado primanjkuje vode.

Kadar koli in kakor koli se namreč začne Ljubljana pripravljati na svoj velesajem, začne tu — deževati kakor bi lilo iz škafa.

Izredno

Božo pride ves razigran v Javnornikovo restavracijo na velesajmu, češ:

»Danes je zame izreden dan, zato bi tudi jedel rad kaj izrednega, česar nimam vsak dan.«

»Mogoče malo možgančkov, gospod Božo?« uslužno priporoči natakarica.

Iz Maribora

Kadar se zveže z novo banko, mož ustanavlja novo stranko, a zadnji njega ideal bo nedosežen le ostal.

Fič

STARA METODA

Kadar kdo mesta bombardira, Ženeva pridno protestira, a preden kri se posuši, ženevska družčina zaspi.

Cankar na obisku

— Pozdravljen! Če vama tukaj je dolg čas, pa pridita kdaj malo k meni v vas!

SREČNI ČASI

Se en otrok babici in dva Batjelu, pa bo otrok najin —

Premalo izolacije

Gospodična Ksenija se je v Mestnem logu močno opekla na koprivah. Zvečer potoži električarju, svojemu fantu:

»Ti, v Mestnem logu rasto nevarne zeli, ki še zdaj niso izolirane. Povej na magistratu, naj to hibo koj odpravijo!«

King

Milo za drago

»Gospodična, čeprav nimam zlata, vas ljubim iz dna srca. In verujte, da je moje znanje vse moje bogastvo.«

»Le brez skrbi, saj revščina še ni — sramota!«

Suha knjiga

Oče: »Zakaj si vrgla v vodo novo knjigo, ki sem jo prinesel mami za pozdrav?«

Majdica: »Ker je mama rekla, da je preveč suha.«

Dva gosta

Izak: »Kadar pridem v Ljubljano, se mi zdi, da sem v Obljubljeni deželi.«

Sara: »In tudi na velesajmu ne manjka šatorov.«

Samo dve besedi

Najmlajši v politiki

Gospa Agata sreča na trgu gospo Doro.

»Ah, kako dolgo te še nisem videla! Počakaj no, Dora. Samo dve besedi. Kako gre?«

In Dora pripoveduje. O domu, o možu, o tem in onem, zlasti o velesejmu in —

— namesto jajčk, ki jih je imela gospa Dora v cekarju, nese domov samo lupine, a za njo čivka krdelo piščancev.

Naročajte in čitajte

Cik-Cak

Kako si Janezek misli, da Francija in Rusija plavata v angleških vodah

Iz tekme

Jugoslavija - Anglija

Moč navade

Ceprav v Ljubljani sonce sije, meščanstvo pod dežnike se skriva.

Vedno v poklicu

Minka je dama; študirana punca, dr. phil. in profesorica — ali kakor se uradno tako lepo pravi: *gospa profesor*.

Minka se poroči z gospodom, ki je karkoli, vsekakor pa njen mož. Ker ima za ženo »gospo profesor« je vesten in točen v izpolnjevanju dolžnosti. In gospa soproga se na zakonski lestvi dviguje više in više. Po naglem napredovanju pričakuje — veselega dogodka.

Po znakih opozorjeni soprog da poklicati babico. Ženska pride in služkinja javi stokajoči gospe:

»Je že tukaj. Ali lahko vstopi?«

»Kdo?« zajavka gospa Mina.

»Babica.«

»Za boga, nikar! V takem sta-

nju ne morem nikogar sprejeti in sploh nimam zdaj — govorilne ure.«

Izgubljeni dinar

Lani je prišel v Ljubljano prijazen Škot. Ogleduje si mesto in pride na Stari trg. Tam se mu pripeti grozna nesreča: Škot izgubi prav na Starem trgu dinar, cel dinarček! Ves potrj stopi k stražniku, češ:

»Strašno, gospod stražnik! Dinar sem izgubil, a bi rad že jutri odpotoval. Pošljite mi ga kar domov na Skotsko, ko ga najdete, vas prosim. Tu je moj naslov.«

Stražnik obljubi, da bo poslal nesrečnemu Škotu dinar, kakor hitro ga najde.

Pred nekaj dnevi je letos pri-
vabil Škota *velesejem* zopet v

Ljubljano. Grede zavije seveda tudi na Stari trg, kjer zagleda spricho regulacije ceste in renoviranja tramvajske proge vse razkopano in razgrebeno. In varčni Škot se zavzame:

»No, toliko iskanja pa tudi res nisem zahteval za svoj dinar!«

King

Kabaretna

(Na velesejmu jo lahko pojedete po napevu »Ni lepšega soldata« —)

Ko rabelj kdaj sodnik bi bil,
to bi bilo lepo,
processe naglo bi zavil,
končal jih vse z — vrvjo.

Ko bi berač minister bil,
bilo bi res krasno,
bi z gladom puntarje krotil,
sam sebe pa z — mastjo.

Ko bi politik bil soldat,
končan bi bil prepir,
za dobro, mastno svinjsko gnjavost
imeli bi svoj — mir.

A če kreten je kje gospod,
o joj, tam je hudo,
nerodno vtika nos povsod
in sili v zid z — glavo.

Kjer idiot ima oblast,
tam se gorje rodi,
za svoje bedarije rast
zahteva toplo — kri.

Če pa je žena polcaj,
o tem kronist molči,
ker tam celo nebeški raj
veljava — izgubi!

Krpelj

Jz Celja

Mlade sanje

Zdaj, ko kljub dežju, neurju, viharjem
vigred opojna dehteče cvete,
v sanjah opojnih mlečnozobi dečaki
službe prijateljem mladim dele.

Kdo pa z zobmi bo prežalostno škrtal,
kadar čas sanje v pepel bo razvrtal!

Kriva akrobacija

Pri nas tovarna znana obratuje,
kjer nekdo v boks delavce
junaško poučuje;
od kdaj v tekstilno delo spada
boks,

kdo nam odgovori na takšen
paradoks?!

UGANKARJEM

Rešitve: Iz 9 čikov nekdo zvije 4 cigarete in še 1 čik mu ostane. — V družini so bili 4 bratje in 3 sestre. — Na drevesu je 16 vrabcev, pod drevesom 8; ko 4 odfrčijo s tal na drevo, jih je tam 20, spodaj 4.

Prejeli smo nad 200 rešitev, a popolnoma pravih je bilo le malo med njimi. Kljub vsej preproščini je večino zapeljala zlasti tista o 9 čikih in so pozabili na — zadnji — čik.

Nagrade so prejeli: Kurnik Albin, pregl. fin. kontrole, Sv. Andraž v Halozah in Korče Slavko, tov. delavec v Zeleni jami, vsak po eno knjigo *Zalina rana*; Adica Zupanc, dijakinja, Ljubljana VII, Aljaževa 20, knjigo *Bisernica*, Žargi Jože, dijak, Ljubljana, Miklošičeva 22, *četrletno Cik-Cak*, Alič Franc, strojnik, Sostro 70, p. Dobrunje, vezano knjigo *Eros inferi*, Slavko Zajc, Vrba 17, p. Lukovica, in Alojzij Cireb, Podkoren 52, p. Kranjska gora, vsak po 1 broširano knjigo *Eros inferi*. Ostali nagrajenci so prejeli lepe stenske slike.

Prosimo vse ugankarje, da

nam v bodoče točno in razločno napišejo svoje naslove, da jim bomo lahko pravočasno poslali dodeljene nagrade. Tisti, ki jim sreča tokrat ni bila mila, naj jo poskusijo v bodoče. Že v prihodnji številki, ki izide okrog 10. junija, bomo razpisali nov nagrad-

ni natečaj za ugankarje in bodo nagrade dokaj pestrejšje mimo sedanjih.

Torej na svidenje!

UPRAVA CIK-CAKA

Ljubljana,

Sv. Petra naslp št. 53

Konkurenca

Dva ljubljanska trgovca, ki sta zaradi ostre konkurence drug drugemu trn v peti, se po nesrečnem naključju snideta v kavarni.

»Še vedno je sto načinov, da se zasluži denar,« meni prvi.

Drugi: »A samo eden je pošten.«

Prvi: »Kateri?«

»Sem si koj mislil, da ga vi ne poznate!« se odreže drugi. King

Natakar tovarišu: »Spravimo tega dedca ven, ki se ga je tako nalezel, da spil!«

Drugi: »Tega pa že nel!«

Prvi: »Saj spi že vse popoldne. Komaj če se je trikrat prebudil.«

Drugi: »Petkrat! In petkrat mi je tudi — plačal!«

Slovenec in Hrvat
sta vedno brat in brat,
iskreno v čaši vina
sta zvesta in edina,

Za to ni treba svinca:
Kozarec dalmatinca,
kot Bujas toči ga,
ta sporazum nam da.

Da je še večja slava,
pridruži se vugava:
imej ledeno kri,
ob njej se razživl!

Priporoča se restavracija

MARTIN BUJAS (hotel Lloyd),

Ljubljana, Sv. Petra cesta.

Udoben salon — Krasen senčnat vrt — Izborna vina — Vedno sveža topla in mrzla jedila po zmernih cenah — Pridite in se prepričajte!

IZ VODIŠKEGA KOTA

Drobne iz vodiškega okoliša

Služba pomožnega poštarja za vodiško okrožje bo v kratkem razpisana. Če ne prej, na pustni torek ali pa 1. aprila prihodnjega leta. Pomožni bo imel nalogo reševati nefrankirana pisma, ki jih pošiljajo na vse strani kandidatke — nesrečne ljubezni.

Napredek našega okoliša je nenadkriljiv. V zadnjem času smo dobili krajevno-radio oddajno postajo, ki ma vedno silno — pestler program.

Rekord. Neka ameriška filmska družba pošlje k nam v kratkem posebno odpravo (ekspedicijo), ki bo filmala dvoboje med nekaterimi tekstilnimi delavkami.

Vodiška slava

Kar so verni duši vice,
to zemljanu so Vodice,
kar je biser na smeteh,
je pri nas v Vodiceh smeh.

Če ni slavnih mož med nami,
pa bolj slaven je deklíč:
brez Johance bi Vodice
ne poménile prav nič.

Bog daj dobro vsem dekletom,
ki si ženina žele,
delavcem, gospodom, kmetom,
ki v Vodiceh se pote!

Naj za danes vam zadosti
ta pozdrav bo iz Vodice,
drugič spet kaj več norosti
vam popišem in novic.

Vodiški novičar.

Lov na divjega prašiča

Mislite, da smo pri nas okrog Šmartnega kar tako? Se malo ne; kajti zna, kdor zna, in ve, kaj dela, kdor se loti!

Trije so šli na divjega prašiča. Kramp, rovnica, motika, lopata, vse moderno orožje je bilo pripravljeno. Tudi samokres. Zraven mesar, da bi mesaril, mehanik, da bi popravil orodje in orožje, sploh vse, z eno besedo povedano.

Le smola, da krojač Toni ni hotel biti za prašiča! Hudirja, kdo bi si bil mislil: streljati je začel!

In njegova žena (ženska mora res povsod biti vmes!) je slišala, kaj so govorili lovski zavezniki in kako so obirali krojača, ki ni hotel biti za divjega prašiča. Nemara bi se bil res šel igrat, pa se je bal za svojih 8 »jurjev«, ki jih je imel pri sebi.

Tako so mož od pluga, mesar in mehanik ostali brez merjaščeve pečenke, divji prašič — krojač pa se smeje, da res ni tam okrog Šmartnega kar tako, da bi kdo za kratek čas ponujal »jurje« in še glavó.

Eno pišče le bom ljubil

Po mestih se rado dogaja, da ima ma' samo enega otroka. Pri nas blizu Komende kaj takega skoraj ni mogoče. Pač pa se je nekje koklja spozabila tako daleč, da je zlegla samo enega piščanca.

Edinček! To ni kar tako! Vse ga je pri hiši negovalo in ljubilo in razvajalo, dokler ni — izginil!

Strela iz jasnega: edinček je izginil! Tatvina, rop, krivica! Čakali in žalovali so sedem dni. (Pri nas okrog

Komende smo Slovani in spoštujemo stare slovanske šege.) In kakor nekaj naricaljke (= žalujoče najete žene pri pogrebih) so vsi hvalili piščančeve lepe čednosti: kako je bil krotak, miren, skromen in blag in kako znaša škoda najmanj 3 kovače. Trideset dinarjev piščé, kdo jih bo dal? Okrog Komende ni takih ljudi.

Pa je sreča segla vmes. So šli mati žalujoče hiše v B. Stopili so v neko hišo in pobarali otroke, kako se kaj imajo. Otroci so lezli skupaj ko mravlje, za njimi pa je pricapljal dragoceni piščanec.

Zdaj je viharja konec. Objokovano piščé se je vrnilo domov, neki porodnež pa mu je po Gregorčičevo celo zapel podoknico za sprejem.

»Eno pišče le bom ljubil,
enemu bom zvest ostal,
njega ne bom v piskru zgubil,
za noben denar ga dal!«

Komendski popotnik

Pred zadnjim uspehom

Pas že imam. Če najdem kmalu še primerno veje, da se obesim nanjo, sem dosegel v polni meri svoj zadnji uspeh.

Reproducirana glasba

On in ona pri obedu. Radio Ljubljana oddaja reproducirano glasbo na ploščah. On pridno je in zvesto poslušča, po odigrani plošči pa navdušeno:

»Po dolgem času spet nekaj dobrega!«

Ona blaženo: »Pa vzemi še, saj sem dovolj skuhala!«

King

Čitateljem in vsej javnosti!

Uredništvo »Totega lista« je čutilo potrebo, naglasiti v letošnji 7. številki v posebnem opozorilu, da nismo z njim v nobeni zvezi.

Ta izjava ni samo neokusna, ampak tudi močno depelasirana, ker je podana najmanj — pet tednov prepozno. Da nimamo z imenovanim listom nobene zveze več, smo namreč izjavili dober mesec prej, preden je »Cik-Cak« začel izhajati.

S to ugotovitvijo nesmiselno polemiko z uredništvom uvodoma omenjenega lista končujemo. Veleslavno imenovano uredništvo si namreč veliko preveč domišlja, ako misli, da bo v morebitnih zagatah in morebitnem pomanjkanju gradiva nas uporabljalo za svoj reklamni aparat.

Tisto glede konkurence je pa bednostno izpričevalo vse kvintesence, kolikor je ima uredništvo »T.L.« še na razpolago. Mi namreč o konkurenci nismo nikdar govorili, ker vemo, koliko ima Slovenija prebivalcev in koliko razni listi naklade.

Izdajateljstvo in uredništvo

»Cik-Cak«.

Ne veseli se prekmalu uspeha!

Ventilator

(Zgodba o ljubljanski zvestobi)

Miha je bil spoštovan ljubljanski meščan, Urša njegova brhka žena. Vse je bilo v redu, smola je bila le v tem, da je bil Miha smuknil na svet dobrih dvajset let pred svojo ženo.

Sem in tja, kaj ne, je moral zatisniti po eno oko, pogosto pa celo obe. Na smrtni postelji končno potoži:

»Ljuba žena, obljubi mi, da mi boš vsaj po moji smrti zvesta, sicer bi se moral od žalosti obračati v grobu.«

Gospa Urša jokaje obljubi in dostojno po meščansko pokoplje moža. Potem žaluje, odžaluje in živi, kakor se spodobi. Čemu ne bi smela včasih s kavalirjem smukniti malo v *Daj-Dam*? Zakaj se ne bi zavrtela v baru *Emona*? In kdo ji zameri, če se z dragim gostom popne v *Nebotičnik*? Na verandi pri *Figovcu* se ob dobri kapljici in prigrizku da tako toplo kramljati. Pri *Košaku* se shaja duhovita družba, pri *Slamiču* so na terasi poletni večeri v prijetni sosesčini naravnost opojni.

Gostje iz *Na-Na* in od *Šestice* častijo Urške lepo lice. Če v »*RIO*« z družbo kdaj zavije na priznano črno kavico, če v *Zvezdi* se ob godbi zavrti, saj to so vse življenja melodije — kot si jih Uršino srce želi.

Leta beže, lica se stisnejo v drobne gube in Urši preneha utripati toplo srce. Kakor hitro otrpne njeno telo, z dušico Urša odpluje v nebo.

»Kje je moj Miha? Urša sem, zvesta njegova ženica.«

Iščejo, kličejo, njega nikjer. Brž na nožice pa v vice.

Kakor v nebesih, moža pa nikjer.

Urša, duša zvesta, zlata — zdaj odleti prav pred peklenka vrata:

»Grdobe-hudobe, kje je Miha, moj mož? Urša sem, zvesta njegova ženica, zato mi povsod do moža gre pravica.«

Satan, Lucifer in Belcebub, vsi hkratu se prestrašijo in ukažejo iskati. Iščejo in begajo, dokler se ne domisli čisto majhen hudiček:

»Ah, Miha! To je tisti ljubljčan, ki se je noč in dan obračal v grobu, pa smo ga zato v pekel dali za — ventilator! King

Jz Vrbe

Bog ve, če kdaj Prešernovo ognjišče

postalo res slovensko bo svetišče:

Doslej može duha smo toliko samo priznali,
da zanje smo lahko v politiki se klali.

Šembilja prerokuje

Ljudje so Društvo narodov že večkrat pokopali,
ostali pa so, pravijo, še vendar ideali.

Da svet spoznal bi dolgi ta špetir,
napisal Chamberlain je »Borbo za mir« —

A meni zdi se — in to brez sramu,

da kljub vsem idealom ni miru —

in da bi rakom žvižgat šli lahko vsi plehki ideali,
ko bi ljudje se malo vsaj — spametovali.

Modrost na pričinah:

Prvi berač: »Zakaj so te pa prignali sem?«

Drugi: »Zaradi moje prevelike vpljudnosti —«

Prvi: »No, no?!«

Drugi: »Pred pošto sem prosil, z roko samo, ker sem bil 'gluhonem'. Pa mi da neki gospod kovača, a jaz vpljudno: 'Prav lepa hvala, gospod! Dedec nato koj po stražnika, ta pa semkaj z menoj. To ima človek od vpljudnosti!«

Gostilna pri »*LÖVCU*«, Ljubljana
vogal

Bleiwelsove ceste in Ceste 20. oktobra.

Odlična postrežba — Brezkonkurenčna kakovost pijač in jedil — Času ustrezajoče solidne cene.

Cik-Cak

Izhaja po trikrat na mesec. — Četrtiltna naročnina (za 9 števk) je din 12. — Cik-Cak izdaja Vilma Tomazič. — Za uredništvo odgovarja Ivan Albrecht, oba v Ljubljani. — Tiska tiskarna Merkur d. d. v Ljubljani (njen predstavnik O. Mihalek).